

Prædiken til 6. søndag efter trinitatis

Matt. 19, 16-26

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Og se, der kom en hen til Jesus og spurgte: »Mester, hvad godt skal jeg gøre for at få evigt liv?« Han svarede ham: »Hvorfor spørger du mig om det gode? En er den gode. Men vil du gå ind til livet, så hold budene!« Han spurgte: »Hvilke?« Jesus svarede: »Du må ikke begå drab, du må ikke bryde et ægteskab, du må ikke stjæle, du må ikke vidne falsk, ær din far og din mor!« og: »Du skal elske din næste som dig selv.« Den unge mand sagde: »Det har jeg holdt alt sammen. Hvad mangler jeg så?« Jesus sagde til ham: »Vil du være fuldkommen, så gå hen og sælg, hvad du ejer, og giv det til de fattige, så vil du have en skat i himlene. Og kom så og følg mig!« Da den unge mand hørte det svar, gik han bedrøvet bort, for han var meget velhavende. Og Jesus sagde til sine disciple: »Sandelig siger jeg jer: Det er vanskeligt for en rig at komme ind i Himmeriget. Ja, jeg siger jer, det er lettere for en kamel at komme igennem et nåleøje end for en rig at komme ind i Guds rige.« Da disciplene hørte det, blev de meget forfærdede og sagde: »Hvem kan så blive frelst?« Jesus så på dem og svarede: »For mennesker er det umuligt, men for Gud er alting muligt.« Matthæusevangeliet 19,16-26

Han efterspurgte det gode liv, men gik bedrøvet bort. Han ville være det fuldkomne menneske.

Den perfekte. En livs-ekvilibrant. Ingen sølv-medaljer i livsførelse havde interesse for ham.

Men hvordan skulle han dog vise den perfekte moral, når vi altid kunne have gjort noget andet, der måske viste sig at være bedre? Han kunne altid have gjort lidt mere. Det gode liv. Man var da et skarn, hvis man ikke gad have "det gode liv". Det gode liv er både noget vi præsterer og noget vi modtager. Der findes meget god inspiration og mange fornuftige huskelister, så vi lettere kan blive gode til mange vigtige ting.

Lige for tiden er der gode råd til sommerferien: Nogle mener, vi skal lave noget andet, end det vi plejer. Nogle synes, vi slet ikke skal lave noget eller være sociale eller bare være os selv.

Så er der gode råd til, hvordan vi får den bedst mulige sundhed, bliver den bedst mulige forældre, den bedste kæreste/ægtefælle, bedste kollega osv. Det gælder om at bruge sin erfaring og sin sunde fornuft, så vi kan se tingene fra både den ene og den anden side, så vi finder den gyldne middelvej, der holder os på sporet igennem livet.

Det er ikke det perfekte liv, men det muli-

ges kunst. Det vigtige er ikke at moralisere men at leve som menneske blandt mennesker. Det rigtige liv leves, og skal ikke præsteres ved, at vi stiller os kunstigt an. Livet er meget mere end det du gør. Livet er givet os før vi gør noget som helst. Den rige mand spørger efter det rigtige liv, som om det er noget man kan øve sig på. Han spørger efter det gode liv, som om det er noget vi uden videre kan præstere os frem til. Som om det rigtige liv er et resultat af menneskets produktionsevne. Som om alting her i livet skal være et resultat af det, vi selv sætter i værk. Det blivende og gode er til i den banale og trivielle tilværelse vi lever.

Livet er en enestående gave. Det rigtige liv er den fantastiske mulighed, vi alle lever i. Det rigtige liv er i den trivielle hverdag. I dette enkle, at vi er til i en verden, der findes på forhånd. Her lever vi på en jordklode i et univers. Her lever vi på vores tid i historien. Her lever vi med alle de andre, som findes nu. Det er fint nok at være et almindeligt menneske. Det er fint nok at gøre sine pligter. Det er fint nok at tage vare på sig selv og sine. Fint nok, hvis du har lyst til at gøre noget særligt. Det håber jeg, vi alle har, for det er sjovt, kreativt og spændende. Det bliver livet bare ikke mere rigtigt af. Guds rige - det gode liv - er midt iblandt os. Vi kan tage imod det som et lille barn, for det er lige her og nu. Det store i det små. Det guddommelige i det menneskelige. Det evige i tiden.

Jesus placerer det helt igennem almindelige menneskeliv i en stråleglans af evighed. Du skal ikke gøre dig fortjent til at leve, og vi kan ikke producere vores eget liv. Livet er til for at I skal have hjemme i det. Have hjemme i tiden og verden og det liv, der er dit. Er det da ikke passende (hvis det er mu-

ligt for os) at gå til livet med barnets undren og med barnets taknemlighed over de glæder, vi har med hinanden?

Den rige mand vil betale for sit liv ved at gøre noget særligt, og mente, at en meget moralsk korrekt livsførelse, måtte være en passende betaling for at leve. Men virker det ikke grinagtigt at sige: ”Se mig, jeg har gjort mig fortjent til at leve”? Vi lever i en meget moralsk tid, hvor der gives mange bud på, hvordan vi skal tage os sammen på den rigtige måde for at være de rigtige mennesker. Med sætningen ”Én er den gode” flytter Jesus hele diskussionen væk fra moralen. Måske tror vi, at moralen er vores ydelse til tilværelsen, men det forholder sig omvendt. Det er den gode tilværelses ydelse til os, der er den egentlige morale. Det flytter fokus fra moralen over til kærligheden. Jesus fastholder, at den perfekte moral ikke findes, idet han vender menneskets blik bort fra sig selv og hen på det livsforhold, hvorfra godhed strømmer, nemlig hensynet til medmennesket.

Godhed har sin oprindelse i det givne liv, og ikke alene i vores egne handlinger. Det aflaster os, så vi lettere kan være taknemmelige, ubekymrede og glade mennesker. Mennesker er ikke til for moralens skyld, men moralen er til for menneskers skyld. Det særlige ved kristendommen er fremhævelsen af kærligheden. Den vil ikke opnå noget til egen nytte. Kærligheden er til for sin egen skyld, og hvilke moralske frugter den sætter, er det svært at sige noget entydigt om, men den sætter os i stand til at være medmennesker.

Den rige mand i fortællingen ville være fuldkommen. Han gik bedrøvet bort, fordi det fuldkomne menneske ikke findes. Er vi i

hverdagen forbundet med det gode og rigtige liv, så behøver vi ikke at være så bekymrede for moralen. Sådant er det også i vores familier, hvor moralen heller ikke er et mål i sig selv. Her er det ikke moralens men kærlighedens vilkår der er imellem forældre og børn.

Nogle gange spørger man sig selv: Hvordan har jeg levet mit liv? Hvordan har jeg brugt mine evner? Vækker mit liv glæde hos mig selv og andre? Vores tidligere biskop Kjeld Holm skriver et sted: ”Man lever af det, man får skænket, og mest af de nærmeste. Det er den egentlige ”værdikamp”, forholdet mellem det, man selv skaber, og det, man får skænket. Det er også lykken”. Ingen er fuldkommen, heldigvis. Det vigtige er ikke at moralisere, men at leve som menneske blandt mennesker og glædes over alt det, vi får givet. Det er også lykken. Amen

Erik Søndergård
Skødstrup Kirke

Salmer (Den Danske Salmebog):

Nr. 402: Den signede dag
Nr. 396: Min mund og mit hjerte
Nr. 612: Den store mester kommer
Nr. 874: Du tar mig som jeg er
Nr. 684: O Jesus, du al nådens væld

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk